ANUL VII. - No. 13
1 Maiu 1931

„Hristos, Regele, Națiunea"
„România a Românilor"

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine"
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VII. — Nr. 13 Cluj, 1 Maiu 1931

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

La aceeaş primejdie, aceeaş soluţie

Mă vei întreba, domnule cititor, care-i primejdia?

Răspund: prezenţa Jidanului cetăţean în statele creştine.

Inzădar te îndoeşti de exactitatea răspunsului, ori încerci a-i anihila efectul printr'o ironie. Te poţi înşela pe tine însu-ţi; dar nu poţi opri marşul victorios al acestui adevăr.

Azi îl recunosc toate statele din Occidentul Europei, care au avut naivitatea să acorde drepturi politice Jidanilor. Şi-au făcut iluzia, în buna lor credinţă, că vor contribui la opera de asimilare a fiilor lui Izrael. După aproape un veac şi jumătate, dela 1791 şi până astăzi, s'a înregistrat amara experienţă, că generozitatea ariană a fost exploatată de perfidia iudaică, într'un mod ce astăzi nu se mai poate tolera.

Jidanul încetăţenit a rămas tot Jidan: cu toate apucăturile, viţiile şi stigmatele rassei, fixate de marii scriitori ai neamurilor cu cari în cursul istoriei Ahasverus a venit în contact. S'a folosit de noua situaţie spre a prăda şi a robi naţiunea-gazdă, spre a-i dezagrega, surpa şi distruge organizaţia ei de stat. Efectul convieţuirii Jidanilor încetăţeniţi, cu celelalte naţiuni, timp de cel mult un secol, se poate reduce precis şi incontestabil, la această formulă: *acapararea bogăţiilor şi răsturnarea prin revoluţii a formei de guvernământ în statele care i-au introdus în familia naţională.*

Toate statele pătimind depe urma lor, recunosc astăzi existenţa aceleiaşi probleme, isvorâtă din aceeaş greşală iniţială: acordarea cetăţeniei unui neam, care a dovedit că nu o merită.

Te îndoeşti domnule cititor de identitatea problemei în diferitele state europene? Proba, că e justă această constatare, ne-o aduce identitatea de soluţii.

In toate ţările scuturate de febră, produsă de *virus*-ul iudaic, oricât de deosebit le-ar fi trecutul, oricât de divergente le-ar fi interesele externe, oricât s'ar despărţi prin caracterul naţional şi aspiraţiile lor de viitor, o soluţie comună le leagă pe toate în problema jidovească, ajunsă o primejdie, la fiecare în parte, şi anume: Jidanul, în secolul al XXI, trebue considerat în Occidentul Europei ca *străin*. Cu alte cuvinte trebuie să i se ia ce i s'a dat, pentrucă s'a arătat nevrednic şi nemernic de preţiosul dar al cetăţeniei acordate.

Nu amintesc soluţia din Orientul Europei, spre a nu mi se opune obiecţiunea, că această parte a Continentului zace într'o stare retrogradă, în plin „obscurantism medieval". Faţă de oameni pătimaşi, ori interesaţi, este inutil să complici discuţia cu obiecţiuni şi replicaţii.

Rămân cu privirea aţintită numai spre Occident; şi iau trei ţări cu trecut deosebit, cu popoare deosebite, având interese externe şi aspiraţii de viitor, deosebite.

Una încă războinică, muşcându-şi în ţărină armura zdrobită a unui Imperialism ce ameninţa libertatea şi independenţa celorlalte naţiuni din Europa, pe când le striga, brutală şi ameninţătoare: *Deutschland über alles*. Războiul a pus-o la locul cuvenit: *GERMANIA*.

Alta pacifică, senină, puternică, având înalta misiune istorică de a impune pacea europeană postbelică, prin prestigiul forţei, al dreptului şi al civilizaţiei, ce trebue apărată contra instinctelor primitive şi ambiţiilor vinovate de răsturnare a actualei ordine europene. Războiul, pentru virtuţile ei milităreşti şi dreptatea cauzei, îmbrăţişată de toată lumea civilizată, a înălţat-o la meritatul loc de onoare: *FRANŢA*, prin care Dumnezeu a săvârşit zdrobirea imperialismului prusian şi înfăptuirea principiului naţionalităţilor: *„Gesta Dei per Francos"*.

A treia, mică, ordonată şi cuminte, mulţumindu-se să trăiască într'o neutralitate perpetuă, dând lumii exemplu de convieţuire frăţească, a mai multor neamuri diferite, în cuprinsul strâmtelor ei hotare, şi adăpostind pe teritoriul ei instituţia, în care omenirea generoasă şi naivă şi-a pus speranţa păcii perpetue. Războiul nu a atins-o: *ELVEŢIA*.

In aceste trei ţări, fiecare cu un trecut, un prezent şi un viitor atât de deosebit, problema jidovească, fiind una şi aceeaş în consecinţele ei dezastruoase pentru autohtoni, provoacă un curent de reacţiune cu acelaş conţinut şi aceeaş inevitabilă soluţie: *Jidanul trebue considerat ca străin.*

Această soluţie o cere partidul *naţional-socialist*, de sub conducerea lui *Hitler* din Germania, unde şi-a trimis în Reichstag 107 deputaţi şi la toate alegerile comunale ori judeţene, dela Septemvrie 1930 până astăzi, câştigă irezistibil, teren.

Această soluţie o cere organizaţia antisemită din Elveţia în programul ei din care citez trei puncte esenţiale[1]:

1.) *„A nu trata pe Jidani decât ca străin şi ca străini periculoşi.*

2.) *A recunoaşte şi a ne lepăda de toate erorile filosofice, politice şi economice cu cari ne-au otrăvit.*

3.) *A reconstitui în ordinea economică şi în ordinea politică organele de viaţă proprie, care altădată ne făceau independenţi de Jidani şi stăpâni la noi acasă".*

Această soluţie o cere în Franţa partidul *„naţional popular"*, al cărui şef a fost defunctul *Dr. Molle*, fost primar al Oranului şi deputat în Camera franceză, partid din al cărui program citez următoarele 6 puncte:

1.) *„Străinii nu au în nici într'un*

[1]) Vezi I. C. Cătuneanu: *Ecouri din Elveţia*, din „Infrăţirea Românească", 15 Noemvrie 1930.

fel vre-un amestec în guvernarea poporului francez. Ei nu vor putea, sub pretextul acordurilor internaționale, să-i limiteze suveranitatea.

2.) *Jidanii sunt străini.*

3.) *Nu trebue să ia parte la elaborarea legilor franceze nici străinii, nici cetățenii francezi cari au aderat la vre-o Internațională, oricare ar fi ea: masonică, muncitorească, țărănească, etc.*

4.) *Avuția anonimă și vagabondă constitue un pericol social.*

5.) *Capitalul care servește la sporirea producției trebue să subsiste. Capitalul, care nu servește decât speculatorilor dela Bursă, și care se află în cea mai mare parte în mâinile Jidanilor internaționali, trebue să dispară.*

6.) *Pâine și muncă întâiu pentru muncitorii francezi*“ [2]).

Ai aflat, domnule cititor, soluțiile la care a ajuns Franța, unde Francmasoneria cu faimoasa lozincă: *liberté, egalité, fraternité*, a isbutit să amețească mințile și să exploateze generositatea nobilei națiuni timp de mai bine de un secol? După o crudă experiență, Francezii își revizuesc fundamental opiniile și înțeleg să acorde beneficiile celor trei principii, numai în măsura în care sunt compatibile cu interesele permanente ale nației, ce nu poate suferi nici robire economică, nici atingerea suveranității în lăuntru și în afară, excluzând dela acele beneficii rassa, care înșelând toate așteptările provoacă în contra ei reacțiunea națională: *excluzând pe Jidani, considerați ca străini.*

Dar Francezii, treziți în fine la lumina primejdiei jidovești, merg mai departe în programul mai sus citat: nu numai că îndepărtează pe Jidani dela viața politică, dar exclud dela exercițiul vieții publice și pe slugile Jidanilor, adică pe acei cetățeni Francezi, cari servesc interese destructive iudaice, prin aderența lor la diferitele internaționale, inventate, conduse și finanțate de Jidani, spre a destrăma coheziunea națională și a nimici simțul autohton.

La punctul 3 sunt amintite ca exemple de acțiune subversivă internațională: Francmasoneria, diferitele uniuni muncitorești, organizate peste hotarele națiunilor și îndreptate contra caracterului național al statelor, cum sunt internaționalele muncitorești, sau uniunea internațională a țăranilor, cu care acum vre-o câțiva ani, partidul național-țărănist din România, în demagogia lui inconștientă și în patima oarbă de a cuceri puterea, chiar prin ajutorul dușmanilor din afară, luase contact și începuse a întreține colegiale legături.

Prin punctul 4, unde se spune: *„avuția anonimă și vagabondă constitue un pericol social“*, partidul național popular din Franța pune fierul roșu pe o rană ce trebue extirpată. In această formulă sunt cuprinse toate acele societăți cu acțiuni la purtător, pe care Jidanii sub masca anonimatului le-au acaparat, absorbind și sugând toată avuția națională a poporului-gazdă, fărămițită, mobilizată și exploatată la Bursă, unde Finanța internațională, adică Jidovească, dictează așa cum cer interesele neamului lui Izrael.

Deaceea Francezii, în menționatul program, fac deosebirea precisă între capitalul *productiv* și capitalul de *speculație, parazitar și cămătăresc*, în care lovind o legislație viitoare va nimici însuși nodul vital al puterii actuale Jidovești.

Cred, domnule cititor, care mi-ai întâmpinat începutul acestui articol cu îndoială ori ironie, că la sfârșitul lui, ai ajuns a-ți rectifica ideile, înlesnind astfel înțelegerea unei probleme, în fața căreia Apusul civilizat se deșteaptă și preconizează măsuri radicale, pe care D-ta, având în vedere prestigiul istoric al națiunilor intrate în luptă, nu le poți considera drept exagerate.

I. C. CĂTUNEANU.

[2]) Vezi ziarul *„La Libre Parole“*, organul Central al partidului național popular, având drept deviză: *„La France aux Français“*, numărul din Februarie 1931. Paris, XIII. rue Bobillot 53.

Cum se poate justifica principiul național în biserică, pe baza Sfintei Scripturi?

Cu toată tendința — mai ales post bellică — din partea unor curente social-politice, de a suprima principiul național, acest principiu în măsura cea mai mare s'a afirmat tocmai în răsboiul mondial și a servit chiar de bază la încheierea păcii; și continuă a-și ținea locul de frunte în ciuda susziselor curente, cari au ținta de-a desființa hotarele dintre neamurile globului pământesc.

După cum principiul național se justifică din punct de vedere social, cultural, moral și politic, tot așa dacă ne conducem de raza luminoasă a Sfintei Scripturi, vedem că acest principiu se justifică și în biserică, adecă el se poate justifica și din punct de vedere religios. Intreg Testamentul Vechiu justificând acest principiu, cum nu se poate mai bine, prin viața religioasă și național-politică atât de strâns legate una de alta a poporului jidovesc, să căutăm a-l justifica și pe baza Testamentului Nou, deși mulți cred că ar fi imposibil acest lucru.

Sfânta Scriptura, sau Biblia, este acea carte, în care omul totdeauna și între toate împrejurările vieții sale își află îndrumătorul, în legătură cu orice chestiune. Deci este natural, ca și în legătură cu tema citată, să fie scris ceva în „Cartea Cărților“.

Scopul Sfintei Scripturi, fiind regularea raportului omului către Dumnezeu și către deaproapele, mai mult sub raport etic, natural că chestiunea principiului național va fi mai puțin atinsă în raport cu extenziunea Sfintei Cărți. Și întrucât este atins direct sau indirect acest principiu, de aceasta mă voiu ocupa în cele următoare.

Indreptățirea principiului național în biserică se poate dovedi între altele, prin următoarele citate din Sfânta Scriptură:

„Dreptaceea mergând învățați *toate neamurile*...“ (Mat. XXVIII. 19).

Pentru ce ar mai fi trimis Isus pe apostolii săi la toate neamurile, dacă acelea n'ar fi fost îndreptățite să trăiască cu limba lor, în legea lor, cu însușirile lor culturale religioase și naționale — între marginile țării lor?

Alt citat: „Tot sufletul să se supue *stăpânulor* celor mai înalte, că nu este stăpânie fără numai dela Dumnezeu, și stăpâniile cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite“. (Rom. XIII. 1).

Ce este „stăpânia“ depe pământ? că de aceea este aici vorba, dacă nu domnia unui neam între granițele țării lui, având sub stăpânirea lui și minoritari, cărora le sună acestea cuvinte; precum erau și Jidovii în împărăția romană, având oarecare stăpânire provincială și ei, însă erau supuși unei stăpâniri mai mari, a Romanilor.

Alt citat: „Și a făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să locu-

iască *peste toată fața pământului*, așezând vremile cele mai înainte rânduite, și *hotar lăcuinței lor*". (Fapt. XVII. 26).

Ce înțeles are citatul acesta, decât că Dumnezeu a făcut toate națiunile ce locuesc pe fața pământului, așezându-le între *hotarele țării lor*. Deci e îndreptățită naționalitatea și prin ea principiul național.

Alt citat: „Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a vorbi într'alte limbi, *precum le da lor* Duhul a grăi. Și erau în Ierusalim lăcuitori Jidovi; și bărbați vrednici din tot neamul, ce este subt ceriu. Iară dacă s'au făcut glasul acesta, s'a adunat mulțimea și s'au turburat, căci auzea fiecare pe ei grăind în limba sa. Și iară se spăimântau toți, și se mirau, zicând unul către altul: au nu iată toți aceștia, cari grăesc Galeleni sunt, și cum fiecare auzim limba noastră, în care ne-am născut. Partenii și Midienii și Elimitenii și cei ce trăesc în Mesopotamia, în Iudea și în Capadochia, în Pont și în Asia. In Frighia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libei cele de lângă Chirimia, și nemernicii Romani și Jidovii și veneticii, Critenii și Avaritenii auzim pe ei în limbile noastre grăind măririle lui Dumnezeu" (Fapt. II. 4—11).

Acest citat ne arată minunea înzestrării apostolilor — ca oameni simpli — cu cunoștințele mai multor limbi. Acest lucru nu s'a produs numai de dragul apostolilor, nici chiar numai pentru a-și arăta Dumnezeu puterea de a face minuni, căci aceea era îndeajuns dovedită de către Domnul Christos, — ci mai mult de dragul „limbilor", adecă a neamurilor sau naționalităților, pe a căror îndreptățire la viață, nu numai că a recunoscut-o Dumnezeu, dară își arată și nemărginita Sa dragoste față de ele, făcând de dragul lor, ca să poată fi și ele părtașe harului dumnezeesc, prin primirea direct în *limbile lor*, a învățăturilor dumnezeiești.

Alt citat: „Au doară Dumnezeu este al Jidovilor numai, iară nu și al limbilor, *adevărat și al păgânilor (limbilor)*". (Rom. III. 29).

Cred că acestea citate sunt deajuns dintre acelea prin cari se dovedește direct îndreptățirea existenței limbilor sau neamurilor.

Acum să vedem vre-o câteva citate de acelea prin cari indirect se recunosc limbile, făcându-se într'un sens sau altul amintire de ele.

Așa la I Corint. XIV. 19 se zice:

„In biserică voesc cinci cuvinte a grăi cu înțeles (adecă în limba ascultătorilor), ca și pe alții să-i învăț, decât zecemii de cuvinte în limbă străină".

La Galateni, VI. 9, 10 se zice:

„Iară a face bine să nu ne lenevim, că la vremea sa vom secera neostenind. Deci dară până avem vreme să facem lucru bun către toți, *dar mai vârtos către cei de o credință*". (Natural, fără a degenera în egoism).

Iară la Fapt. XII. 22 se zice:

„Și a zis către mine: mergi că eu la *neamuri* departe te voiu trimite pe tine".

La Rom. I. 5 se scrie:

„Prin carele am luat darul și apostolia spre ascultarea credinței *întru toate neamurile* pentru numele lui".

Tot acolo la XV. 9—12 se scrie:

„Iară neamurile după milă să mărească pe Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voiu mărturisi Ție întru neamuri Doamne, și numele Tău voiu cânta". Și iară zice: „veseliți-vă neamuri cu poporul lui. Și iară lăudați pe Domnul toate neamurile și-L înălțați pe Dânsul toate popoarele". Și Isaia încă zice „fi-va rădăcina lui Iessei și cel ce se va scula să stăpânească pe neamuri ,întru acela neamurile vor nădăjdui".

Tot acolo, la XV. 18 se zice:

„Că nu cutez a zice ceva din cele ce nu a lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor".

Tot acolo, la XV. 16 se scrie:

„Ca să fiu eu slujitor lui Isus Christos întru neamuri, slujind cu sfințenie evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa cea din neamuri bine primită și sfințită întru Duhul Sfânt".

Tot la Rom. XV. 27 se zice:

„Că bine au voit și dator le sunt lor, că de vremece întru cele duhovnicești ale lor s'au împărtășit neamurile, dator sunt și întru cele trupești a le sluji lor".

La Mat. VIII. 11, 12 se zice:

„Insă zic vouă că mulți dela răsărituri și dela apusuri vor veni și se vor odihni cu Avram cu Isac și cu Iacob întru împărăția cerurilor, iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai dinafară, acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților". — Va să zică „mulți", adecă mulțime de indivizi din popoarele de alt neam dela apus și răsărit. — Iarăși evident că Dumnezeu n'a nesocotit zidirea mânilor Sale, când a spus prin cuvintele Fiului Său vorbele citate aici, prin cari deadreptul pune în avantagiu neamurile, față de poporul ales, pe a cărui fii, îi destină întunerecului celui mai dinafară.

Abstând dela învățătura și mărturisirea teologilor, că toate sunt create de Dumnezeu, aceste citate culese din Sfânta Scriptură, încă dovedesc existența cu drept dumnezeesc a neamurilor; și sunt sigilate prin cuvintele sfântului evanghelist Ioan: „. . . și fără de Dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut" (I.—3), va să zică nici neamurile, cari fiind creatura lui Dumnezeu, cu începutul distinctiv dela turnul Babel și a desvoltării și înmulțirii posterioare sub influința deosebitelor clime depe globul pământesc, *au dreptul la viața lor națională*.

Prin aceste citate cu înțeles atât de clar, se justifică îndeajuns principiul național în biserică.

Și acum să-mi fie permis a merge cu un pas mai departe.

Biserica noastră națională, cred că e în puțină rătăcire, când pe baza poruncei: „*Să iubești și pe dușmanul tău*", merge cu indulgența față de dușmanii neamului până la infinit; din care pricină sufere atât Neamul, cât și Biserica. Să facem o paralelă între viața socială a individului și între viața socială a unui neam — deși ne depărtăm puțin de subiect — în ceeace privește conduita ce are de observat o parte față de cealaltă și să vedem la ce concluziuni vom ajunge.

Precum un individ — zicem creștin — e dator a se îngriji de integritatea sa fizică și morală în interesul fericirii sale, aceleași îndatoriri le are și un neam, în interesul conservării și fericirii sale. Precum un individ trebue să se ferească de dușmani, câștigându-i prin mijloace creștinești, de prietini — dacă se poate — tot așa are să purceadă și un neam, față de dușmanii săi de alte neamuri.

Iar când pe fratele tău nu-l poți îndrepta, nici mustrându-l între tine și între el, nici înainte a două sau trei mărturii, și nici înaintea soborului, *să-ți fie ție ca un păgân și ca un vameș*, — zice scriptura. Tot asemenea pe dușmanii neamului, dacă nu-i putem întoarce și câștiga de prieteni, atunci și aceia trebuesc socotiți ca niște păgâni și vameși . . . *și trebuesc tratați în consecință*.

Biserica noastră aduce serviciile rele Neamului prin indulgența, sau nepăsarea ei prea mare față cu atâți dușmani, mai cu seamă interni, pe cari nu-i putem câștiga prin nici un mijloc creștinesc, pen-

tru pace și dragoste față de Patria ocrotitoare. Căci pe când dușmanii noștri luptă cu toate armele pentru a submina și slăbi statul, — Biserica aplică față de ei dragostea evanghelică și principiul capului plecat, zicând fiilor săi să-și bage sabia în teacă; tocmai ca sectarii, cari în fața dușmanului, ne îndeamnă ostașii la depunerea armelor *).

Aceasta ținută a bisericii noastre trebue neapărat schimbată, nu numai față de străini, ci și față de fiii săi rătăciți, și pășit mai energic, în fața cu orice dușman al Neamului și al Bisericii. Căci pe baza principiului național, Biserica noastră care mai poartă și titlul de „națională", este cu atât mai îndreptățită a se conduce de principiul acesta, natural, în sens evanghelic. Cu toate acestea în cazuri grave, sunt admise chiar și de evanghelie, mijloacele excepționale.

Deci, precum Mântuitorul a curățit biserica, lăcașul Tatălui Său, de samsari, și noi cu biciu de foc să curățim Țara aceasta, lăcașul Neamului nostru — acest templu sfințit în cursul veacurilor cu sângele strămoșilor și mai în urmă a celor 800.000 — de toți aceia, cari îl vând, îl jefuesc și îl spurcă!

„Preoți, cu crucea'n frunte!"

Preot P. MATEI
— Mureș. —

*) Mi-ar plăcea, dacă cei doi preacuvioși arhimandriți — de București și Someș — cari aducând osanale Dlui Socor în coloanele ziarului „Dimineața" pentru norocul de a fi scăpat teafăr spre marele bine al umanității, de arma elevului Dumitrescu, și au proșcat în preoții antisemiți, — ar lua act de asemănarea de mai sus și de întreg articolul acesta, aducându-mă la adevăr, dacă sunt în rătăcire.

Ortodoxismul din orient, ca și Catolicismul occidental, trebue să se opună cu înverșunare curentului de desbinare, acestei lovituri, ce le vine din partea Iudaismului întronat în secte, și mai ales suprapus în oculta societate Francmasonică.

Organizației atât de înverșunate a Jidanilor, trebuie să i se opue, tot așa la egal o organizare creștină, altfel cu greu se va putea birui în luptă.

T. IONESCU
— București. —

Un crucificat al Islamului

Nu e de mirare că în biblie, se vorbește de *Estera*, cum a devenit Regină la curte, prin un conațional Iudeu politician și cu nume de persan, care trădător pentru țara Perșilor, a indus în eroare pe Rege, făcând să-și gonească soția legitimă și să omoare pe primul ministru și antisemiți din vremea aceea.

Ori și pe ce meleaguri ar pătrunde omida judaică, e în sângele lor, că să producă nelegiuiri, jafuri și omoruri.

Biblia ne stă mărturie veșnică.

Și lucru ciudat, iată cum, tot un fiu al lui Izrael, deci tot un Iuda vânzător și deci omorîtor de profeți, se găsește a omorî și pe un fiu, nepot al profetului Mahomed..

Intâmplarea a făcut să citesc o carte franceză, despre coloniile mediteranee și să găsesc acolo pasagiile ce le expun aci în traducere:

„Spre anul 720 al erei creștine, fugind de persecuția fraților săi musulmani Maulay Idriss, scoborâtor direct din profet, s'a oprit la Volubilies, devenit Oulili dela plecarea Romanilor. In cetatea încă înfloritoare, el propagă Pëienilor creștini și Iudeilor, pura doctrină alui Mahomed.

Această dată marchează nașterea Islamului în Maroc și în locurile alese de împărații romani, pentru a fi o capitală, o citadelă, unde în mod normal, creștinismul ar fi trebuit să se implânteze ca în restul lumei romane.

***Fez și Quezzan, orașe sfinte, nu** apropie ca reputație, nici ca antichitate, orașul lui Moulay Idriss, unde repauzează nepotul profetului, acela care aduse din îndepărtatele locuri ale Mecăi, lumina Islamului. Când se știe origina orașului Moulay Idriss, se înțelege venerația de care Arabii și Berberii îl înconjoară.*

Ura vrășmașilor, marelui sfânt, *îl urmări până în această retragere glorioasă, și în Orient fu hotărîtă moartea sa. Inamicii, aleseră pentru a îndeplini opera lor, un* Jidan *(JUIF). Acesta jurând, de* a se converti *la Islamism, devine intimul lui Moulay Idriss, îl otrăvi și apoi fugi. Acest act de barbarie aruncă țara în consternare. Primul apostol al coranului, sfântul fu inhumat în oraș, care poartă numele său și unde el avea obiceiul de a veni adesea a se ruga în singurătate.*

Otrăvirea apostolului Moulay Idriss, e în mod cert, origina urei pe care o profesează de atunci Marocanii asupra Izraeliților, instrumentele acestei crime, și pentru coreligionarii lor Algerieni, cari au fost instigatori. Scoborîtor al lui Moulay Idriss I, fu Moulay Idriss fiul, fondatorul orașului Fez și patronul incontestabil al acestui oraș, care adăpostește mormântul său, sub o măreață și impozantă mosche".

Islamul, ca și creștinismul, dela care s'a inspirat, a pecetluit deci cu sânge credința, și tot prin o trădare a celui mai nemernic și fără **caracter neam.**

L. A. N. C. și alegerile de mâine

Incontestabil că congresele impozante, pe care L. A. N. C. le-a ținut în diverse părți ale țării, și cari congrese au culminat printr'o adevărată sărbătoare a reînvierii noastre naționale, marchează pentru puternica organizație a L. A. N. C. o evoluție crescândă cu adânci repercusiuni asupra viitorului nației românești. Era firesc și natural, ca după doi ani și jumătate de guvernare național-țărănistă, regimul cel mai odios, regimul de ocupație, ce a prezidat la opera de desmembrare a unității noastre naționale, și care regim s'a prăbușit în clamoarea și disprețul întregei opinii publice, să accelereze procesul ce fatal a adus la cimentarea curentului naționalist creștin.

Dela Hotin la Timișoara, și dela Satu-Mare la Cetatea Albă, pretutindeni doctrina cuzistă înregistrează noi etape constructive în mersul ei. Numele lui A. C. Cuza pomenit cu o notă de candidă evanghelie, constituie supremul argument al victoriei finale, în ziua atacului decisiv. Comandamentul L. A. N. C. a fost, este și va fi fluidul imperativ, ce va infuza tuturor luptătorilor cuziști energia, puterea de rezistență și voința de a învinge cu orice preț.

Roadele muncii fără preget ale luptătorilor entuziaști ai L. A. N. C. se văd astăzi, în pofida tuturor răutăcioșilor, neputincioșilor și nemernicilor fără simț și scrupule, din așa zisele partide politice, ce-au dat un fiasco complect, prin lipsa lor de pregătire în treburile publice. Alegerile de mâine vor aduce afirmarea curentului naționalist creștin, prin intrarea în parlament, a circa 50 deputați și senatori cuziști care își vor face constiincios datoria.

Trăiască L. A. N. C.!
Trăiască A. C. Cuza!

MIHAIL DELA SEVERIN.

Situația politică

Prăbușindu-se regimul Maniu — Mironescu de la putere **nu** din conflict cu Coroana, **nici** cu Parlamentul, ci din propria lui incapacitate, necinste și risipă a banului public, lumea românească a avut timp de două săptămâni prilejul să mai constate încă odată cine sunt partidele politice.

După târgueli, adânc desgustătoare, în care nu s'a discutat un program, ci numai pretenții deșarte la locuri de miniștri și parlamentari, Guvernul, cerut stăruitor de M. S. Regele, guvernul „Uniunei naționale" nu a putut lua naștere, din cauza lipsei de patriotism a politicianicor, cari în sufletul lor uscat și strâmt, intrigant și lacom au văzut și de asta dată numai interesele de partid, rămânând orbi la nevoile țării și surzi la cuvântul regal.

S'a făcut din nou dovadă că dela partide nu este nimic bun de așteptat.

După ultimul examen politic, în care partidele au decăzut de la pretenția de a mai guverna țara, M. S. Regele a chemat la cârmă pe Dl. Nicolae Iorga, formând un guvern care nefiind de partid, sperăm că nu se va împărtăși din păcatele cari au compromis partidele.

Vom avea Alegeri generale în cursul lunei lunie; pentru-că nu se poate porni la o guvernare de îndreptare în tovărășie cu aceia, cari au încurcat toate rosturile și au sărăcit întreaga populație a țării. Nu se poate guverna cu parlamentul național-țărănist, care în afară de slugărnicie față de banca ministerială, nu a mai dovedit de cât pornirea, fără frâu și fără rușine, de a-și sătura foamea milenară. Din cauza regimului Maniu — Mironescu țara e pe marginea prăpastiei; cu autorii dezastrului economic și al risipei financiare ori-ce încercare de colaborare este o zadarnică iluzie.

Vor veni alegeri. S'a făcut destulă experiență cu guvernarea partidelor. Fiecare din ele ne-a guvernat de două ori, timp de 12 ani: și liberali și averescani și național-țărăniști. Nu mai merită nici un crezământ.

Acum înțelege, simte orișicine unde am ajuns.

Fiecare Român, pățit prin guvernarea partidelor și deci cumințit, își face o datorie către această țară, nenorocită de politicieni, să-le respingă propaganda mieroasă și mincinoasă și să-și pună toată încrederea în organizația L. A. N. C. care pășește în alegeri cu fruntea sus și conștiința curată.

Noi suntem astă-zi singura reservă morală a țării; iar mâine, cu ajutorul nației, pe care voim să o desrobim de Jidani și politiciani jidoviți, vom fi o forță politică peste care nu se va putea trece. La luptă, frați Români!

Trăiască conducătorul nostru luminat și neînfricat A. C. Cuza.

I. C. Cătuneanu.

Din conferințele Astrei în Maramureș

In ziua de 23 Aprilie a avut loc la Sighet în palatul cultural, conferința D-lui Profesor *I. C. Cătuneanu,* invitat fiind de Președintele *Astrei* în Maramureș, *Dr. Ilea.*

A asistat tot ce Sighetul înnumără ca Români, dornici de a auzi glasul adevărului în legătură cu chestiunea Jidovească, precum și mulți fruntași ai satelor din împrejurime. Conferențiarul ocupându-se în special de atitudinea lui Mihail Kogălniceanu, față de primejdia jidovească, a amintit cum întreaga generație dela 1848, care ne-a făurit România mică și independentă, a trebuit să fie antisemită spre a ne apăra nația de invazia jidovească cu fireștile ei consecințe: subjugarea economică și acapararea conducerii politice.

Spre deosebire de toți biografii marelui om de stat, Dl. I. C. Cătuneanu a adus înaintea publicului documente din activitatea lui Kogălniceanu ca deputat în Divanul ad-hoc al Moldovei la 1857 și ca Ministru la 1869 spre a scoate în evidență prevederea și curajul neînfrânt al nemuritorului bărbat politic, care ne-a dat împroprietărirea țăranilor și secularizarea averilor mânăstirești.

Din luminoasa conferință, solid documentată, publicul dobândind convingerea că este dreaptă cauza L. A. N. C., desvoltată pe aceiași linie de gândire și simțire care a călăuzit și pe M. Kogălniceanu, și-a manifestat mulțumirea aplaudând călduros pe conferențiarul dela Cluj.

MARTOR OCULAR.

Republica în Spania

Evenimentele petrecute în Spania sunt consecințele machinațiunilor francmasonice, adică *a forței oculte Jidovești.* Aceste forțe, conform programului masonic, a isbutit și de asta dată să răstoarne cele două puteri, cari asigură menținerea ordinei: *Monarhia* și *Biserica.* Așa trebuesc văzute perturbațiunile deslănțuite peste Pirenei. Toate celelalte explicații sunt luate dela suprafață, nu din adâncul adevăratelor cauze.

Români,
Liga Apărării Naţionale Creştine,
în frunte cu Preşedintele ei Suprem A. C. Cuza
Vă salută cu cuvintele sale de ordine:

Hristos, Regele, Naţiunea
România a Românilor.

Semnul nostru în alegeri este linia culcată.

Ne închinăm învăţăturii lui Hristos, care zice: „Iubeşte pe deaproapele tău ca pe tine însuţi". Şi cu cât ne vom putea apropia mai mult de ţinta ce ne-o arată Fiul lui Dumnezeu, cu atât vom reuşi să înfăptuim Impărăţia Lui pe acest pământ românesc, *înstăpânit azi de spirit rău, de spirit duşman, de vrajba celui ce-a vândut odinioară pe Hristos*, de Iuda.

Români, Voi încă sunteţi de vină, că ţara noastră românească a ajuns aici! Nu sunteţi mai buni, decât toţi acei domni şi conducători ai voştri, cari v'au vândut interesele voastre străinilor de neam şi în deosebi străinilor de lege.

Oare, nu v'aţi vândut votul vostru acelora, cari v'au făgăduit marea cu sarea; scutire întreagă de dări şi alte lucruri, ce nu se pot da în nici o ţară depe faţa pământului? Nu v'aţi îngrămădit cu steaguri şi table, pe autobusele gratuite spre Cluj, gratuite înapoi, primind tocane, şi bucurându-vă de beutura primită? Nu v'aţi dat seama de cheltuelile făcute cu adunările mari ale partidelor politice, că aceste cheltueli, tot voi, ţara are să le plătească — *înzecit*? Căci nu credeţi că dă cineva din buzunarul său milioane, *fără să profite.*

Şi s'au împărţit Românii în partide, şi se vrăşmăşesc de moarte. Şi cum se bucură duşmanii! Jidanii, corbii naţiunilor, se 'nfruptă azi, adăpostindu-se în toate partidele, spre a fi prezenţi la desfătarea celor tari şi la jupuirea voastră, a mulţimii celor slabi.

Sunteţi răi şi lacomi, şi răsbunarea e dreaptă.

Deschideţi ochii sufletului şi a inimii voastre, să vadă, că împărţirea şi cearta Românilor pe partide nu-i bună.

Nu există partid bun azi, în ţara noastră.

Partidele cari ne-au guvernat sunt alcătuite din oameni răi, lacomi, cu greşeli, şi cu păcate multe. Oameni buni, oameni cari să se apropie de adevăr şi de dreptate, sunt puţini, puţini de tot. Dar sunt şi la noi. Un astfel de om trebue ales, liber şi neîncătuşat de partizani, care să-şi ducă la îndeplinire planul sufletului său drept şi mare.

Cuza, Preşedintele Suprem al Ligii Apărării Naţionale Creştine, este un astfel de om, care din tinereţe, până la vârsta lui înaintată, necontenit a luptat pentru adevăr, scoţând la lumină şi dovedind, din toate punctele de vedere, pericolul jidovesc, ce ameninţă naţiunile şi creştinismul.

Nepot de-al lui Cuza-Vodă, cu mintea lui ageră şi luminată, putea câştiga orice mărire; dar nu i-a trebuit: el e propovăduitorul adevărului, ce nu se va clătina. El este o chezăşie. El e apostolul acestor credinţe: „Partidele prin firea şi lăcomia partizanilor lor, prin aşa zisa democraţie, ne-au cufundat în ticăloşia în care ne găsim".

Liga Apărării Naţionale Creştine, e un mănunchiu de oameni, legaţi cu jurământ să susţină acest adevăr în interesul sfânt al cauzei.

Români! Adevărul, ca şi aurul, numai o fărâmă să fie desvălit, ajunge.

Partidele politice cu armatele lor de propovăduitori de vrajbă, le-aţi văzut. In slujba lor stau Jidanii, cu gazetele, cu băncile şi avuţiile lor imense, toate rezultate ale necinstei şi speculaţiei muncii voastre productive. Partidele politice azi le cunoaşteţi din fapte. Le-aţi fi putut cunoaşte, după tovarăşi.

L. A. N. C. n'are Jidani. Ea este contra lor şi contra jafului de tot soiul. Faţă de numărul cel mare al celor răi, e natural că adevărul Ligii, în clasa celor învăţaţi, să găsească prea puţini propovăduitori. *Propovăduirea adevărului creştin trebue să o faceţi voi, Românii cei mulţi, cei oropsiţi şi nedreptăţiţi, ca să vă apăraţi de jaful şi nedreptatea acelora, mai tari, cari au interesul de-a vă nedreptăţi şi jefui, mai departe.*

Ca D-nii *CUZA* dela Iaşi, *CĂTUNEANU* dela Cluj, nu-s mulţi, nici la noi, nici airea. Munca lor în besna ticăloşiei, e munca mântuirii naţionale. Puneţi-vă în slujba acestei mântuiri propovăduind adevărul, în interesul vostru comun, acei mulţi şi nedreptăţiţi.

Ce puteţi aştepta dela isbânda „cuzismului?"

Iată, ce:

Apărarea muncii şi a produsului ei de cei ce o speculează şi înstrăinează.

Mântuirea ţării, de paraziţi. Cine sunt paraziţii? Aceia, cari nu trăiesc din munca lor proprie, ci din munca şi truda altora. Păduchele şi căpuşa depe oi sunt fiinţe parazitare, pentrucă trăiesc sugând sângele altor fiinţe, animale caşi ele, şi cari paraziţi, spre a nu fi văzuţi, împrumută culoarea pielii în care *s'au înfipt*. Paraziţi sunt buretele depe salcie şi vâscul, cari deasemenea împrumută culoarea plantelor pe care cresc. Paraziţi sunt *Jidanii*, cari între Unguri zic că-s Unguri, între Români se dau Români şi trăiesc aşa de

sute şi mii de ani între neamuri, speculându-le avutul şi aducându-le la sapă de lemn, situaţie, ce azi nu se mai poate tăgădui, şi nici nu se mai poate *suferi*. Dar paraziţi sunt şi Românii, cari nu se deosebesc decât cu numele de Jidanii, cu cari se întovărăşesc. Vidrighinii şi Boilii şi Dobreştii, în general Constantinescu-Porcii, trebue să dispară din viaţa noastră politică, averile lor trebuesc confiscate, şi furii şi răufăcătorii, şi cei mari, ca şi cei mici, să-şi ia pedeapsa.

Toate funcţiile, cu rost, sunt folositoare. Toate funcţiile, fără rost, înfiinţate să înbuibeze persoana, fără a fi trebuinţă de ele, sunt cuiburi de trântori. Ori Statul e dator să uşureze traiul locuitorilor. Locuitorii sunt datori, în schimb, să muncească cinstit, şi pentru aceasta e nevoie ca şi răsplata să se împartă creştineşte.

Pământurile, pădurile, fabricele, exploatările, furniturile, L. A. N. C. le va readuce, în stăpânirea Românilor.

Revizuirea averilor, nu cei mânjiţi sunt în stare a o face. Numai Liga Apărării Naţionale Creştine o va putea îndeplini, pentrucă nu are în sânul ei nici Jidani şi nici oameni întovărăşiţi cu Jidanii.

Numai L. A. N. C. va putea pedepsi ticăloşiile funcţionarilor necorecţi, oploşiţi astăzi de partidele politice.

Regele este piatra fixă şi simbolul de statornicire şi tărie a vieţii noastre de stat.

Urmând înţelepciunea şi nizuindu-ne a ne apropia de cerinţele învăţăturilor lui *Hristos*, prin întronarea dreptăţii, *Naţiunea* se va reface, recâştigând nădejdi noi şi condiţiuni reale la o viaţă bună şi sănătoasă.

Spre a feri atât pe producător, cât şi pe consumator, de speculă, schimbul de producte va fi organizat şi satisfăcut în întregime, de cooperative.

Inşelăciunea şi frauda se va pedepsi aspru.

Speculatorii de rassă, Jidanii, ne mai găsându-şi în organismul ţării noastre rostul, ne vor părăsi.

In tot cazul, elementul românesc scăpat, fiind de paraziţi şi înşelători, se va însănătoşa şi întări, redobândind poziţiile astăzi pierdute.

Românizarea oraşelor şi a instituţiilor înstrăinate, se va face astfel dela sine.

Dreptatea devenind baza reală a întregei aşezări sociale, produsele economului de pământ îşi vor recăpăta preţul ce li se cuvine. Cooperativele îşi vor extinde binefacerile, şi asupra agriculturii, care va răsplăti munca şi va înviora viaţa dela sate.

Bunăstarea satelor va influenţa în bine şi aceea a oraşelor.

Se va înfrâna cămătăria, prin pedepse aspre.

Se vor examina contractele de înstrăinare a bunurilor Statului şi se va căuta soluţionarea corăspunzătoare.

Se vor desfiinţa directoratele regionale cu întreaga lege administrativă, căutând micşorarea cheltuelilor ce-au dus ţara la disperare.

Vom curăţi armata de Jidani.

Se vor reduce taxele şcolare.

In licee şi universităţi, se va stabili numărul ce va putea fi primit.

Se vor revizui încetăţănirile, trimiţând străinii invadaţi, peste graniţă.

Se va scădea numărul deputaţilor şi senatorilor.

Români! Partidele politice aţi văzut ce bine vă pot aduce. Spre a scăpa ţara de nevoi, trebue să luptaţi cu toţii, la loc bun. Judecaţi româneşte. Cine se întovărăşeşte cu hoţii nu poate fi om de omenie. Cine se întovărăşeşte cu Jidanii poate el avea suflet creştin?

Noi vrem unirea tuturor bunilor Români, într'un mănunchiu, contra puhoiului jidovesc.

Organizaţi-vă peste tot şi la sate şi la oraşe în *L. A. N. C.*

In alegeri votaţi linia culcată :

Cu D-zeu înainte.

LIGA APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE
Cluj, Str. Bob No. 7.

Români luaţi aminte că:

Suedia şi Norvegia are un jidan la 7500 locuitori; Spania 1 jidan la 6200; Anglia 1 jidan la 800; Franţa 1 jidan la 450; Belgia 1 jidan la 420; Serbia 1 jidan la 120: Italia 1 jidan la 80; Bulgaria 1 jidan la 78; Rusia 1 jidan la 76; Germania 1 jidan la 63: Austria 1 jidan la 23; Turcia 1 jidan la 21; Ungaria 1 jidan la 16; Polonia 1 jidan la 13; *iar România are 1 jidan la 7 locuitori.*

Români întrebaţi-vă:

Câte firme adevărat româneşti vedeţi la prăvăliile şi atelierele din oraşele Ardealului, Bucovinei, Basarabiei şi Moldovei?

Câţi avocaţi adevărat Români întâlniţi în barourile din Bucureşti, Iaşi, Cernăuţi Cluj, Chişinău, Oradea, Timişoara, Arad şi Galaţi?

Câţi medici şi câte farmacii, aparţinând adevăraţilor Români, îngrijesc de sănătatea noastră şi vând medicamente pe tot coprinsul României Mari?

Câţi cârciumari vă otrăvesc sănătatea cu alcool; şi câţi din ei sunt Jidani?

Câte fabrici de spirt sunt în România Mare şi cine le stăpâneşte?

Creştini!

Câţi jidani sunt slugi la creştini? Câţi jidani sunt tăetori de lemne în păduri, sau lucrători în băi (mine)? Câţi jidani sunt măturători de străzi şi altele?

Frate Române, răspândeşte mai departe adevărul ca şi noi! cei din Liga Apărării Naţionale Creştine

Cumpăraţi dela creştini; nici un ac dela Jidan!

Inlăturarea vampirilor jidani din comerţul românesc şi înlocuirea lor prin cooperative: de credit, de desfacere şi de consum

(Studenţii preoţii şi dascălii trebue să fie apostolii cooperaţiei)

Un lucru indiscutabil: Comerţ, industrie şi finanţă, toate aceste activităţi economice producătoare de câştig aparţin Jidanilor. Ori, cine stăpâneşte viaţa economică a unui stat, în mod indirect dictează şi influenţează politica statului respectiv.

Acest fapt pentru ţara noastră şi pentru neamul românesc constitue un mare pericol, pentrucă jidovimea, stăpâna zilei, nutreşte sentimente vitrege neamului Românesc, pândind momentul prielnic pentru a-l târâ pe drumul pe care a fost târâtă, şi nenorocita Rusie.

Neamul jidovesc este acel factor blestemat, ce luptă contra societăţii, a familiei şi a bisericii, adică contra a tot ce este sfânt, bun şi frumos, pentru a-şi ajunge scopul de a subjuga popoarele şi astfel a deveni stăpânul lumii.

Pentru înfăptuirea scopului lor Jidanii întrebuinţează toate mijloacele şi vicleniile posibile, ducând în eroare popoarele. Ca exemplu putem să luăm *comunismul*, care nu este altceva decât masca sub care Jidanii îşi desfăşoară opera lor de subjugare a popoarelor. Sub această mască, ei reuşesc să-şi atragă de partea lor poporul de jos, poporul sărac, care se lasă sedus de amăgirile lor. Şi-aşa Jidanii caută să sărăcească poporul, şi pe urmă reuşita scopului lor este asigurată. Prin comunism au dus Jidanii Rusia la dezastru. Iar dumpingul rusesc n'a fost altceva decât un mijloc de sărăcire a ţărilor agricole preparând şi pe această cale, terenul pentru înfăptuirea comunismului-internaţional.

O altă mască sub care lucrează Jidanii, este *adventismul*. In cazul de faţă preoţimea are în primul rând datoria de-a lupta contra acestei secte, care caută nimicirea bisericii creştine.

La noi în ţară comercianţii Jidani prin vicleşug au sărăcit ţărănimea noastră, despoind-o de averea sa în aşa fel încât ea azi este în pragul falimentului.

Tot băncile jidoveşti sunt acelea cari au dus ţărănimea noastră la starea mizerabilă de azi prin camăta mare ce-o percepeau după împrumuturile hipotecare ţărăneşti. Deci întreg dezastrul economic al ţărănimii este opera neamului jidovesc, care s'a înstărit în aşa fel încât prin banul lor influenţează politica ţării, având la dispoziţia lor *oamenii noştri politici*, lacomi de bani, lacomii aurului jidovesc. Iată deci că ei au preparat şi prepară dezastrul României.

O îmbunătăţire grabnică se cere. Ţăranul trebue înstărit pentru a înlătura dezastrul ce ne ameninţă. Ţărănimea noastră trebue scăpată din ghiarele cămătarilor şi speculanţilor Jidani. Aceasta n'o putem face decât prin înlăturarea acestor paraziţi din comerţ şi înlocuirea lor cu *COOPERATIVE* săteşti. Cooperativele săteşti sunt mijloacele prin cari putem să scăpăm ţărănimea noastră dela faliment.

Aceasta este singura soluţiune care poate duce scopul la îndeplinire. Dacă noi am putea înfiinţa în fiecare comună, cooperativă de credit, de desfacere şi de consumaţie, atunci starea ţărănimii s'ar îmbunătăţi simţitor.

Ţăranul ar avea credit deschis la cooperativa de credit, de unde s'ar împrumuta atunci când ar avea nevoe, iar acest împrumut n'ar fi atât de greu pentru el, căci băncile populare percep o dobândă foarte mică, după împrumuturile ce le acordă. Iar cooperativele de credit pot procura ţărănimii împrumuturi ieftine, prin împrumuturi foarte ieftine ce-le obţin la rândul lor, şi ele, dela „Centrala Băncilor Populare".

Ţăranul nostru odată având credit ieftin, el n'ar fi silit să-şi vândă produsele imediat la recoltare, ci le-ar da spre păstrare cooperativei de desfacere. Această cooperativă înmagazinând produsele ţăranilor din comună, ar aştepta momentul când s'ar putea plasa mai avantagios. Ea ar vinde aceste produse cu preţuri bune, fiindcă vânzările le-ar contracta direct cu cerealiştiangrosişti, înlăturând astfel 2 sau 3 intermediari, comisionari jidani, iar câştigul ce-l realizau aceştia, ar reveni ţăranilor producători.

In felul acesta ţăranul nostru ar obţine preţuri acceptabile pe produsele sale, cu cari bani, ar putea să-şi plătească datoriile sale către banca-populară, iar cu restul de bani să-şi acopere lipsurile până la noua recoltă. In felul acesta atât băncile cămătăreşti jidoveşti, cât şi cerealiştii jidani, vampirii ţărănimii, vor dispare, iar cu câştigurile ce le realizau aceştia se vor restabili şi întări gospodăriile ţărănimii, şi instituţiunile economice româneşti.

Cooperativele de consum joacă şi ele un rol destul de important în viaţa economică a satelor. Ele au ca scop aprovizionarea ţărănimii cu produse de consumaţie, cât se poate de ieftin, neurmărind câştiguri. Aceste cooperative se aprovizionează direct dela fabricanţi sau engrosişti, înlăturându-şi ele orice câştig intermediar. In felul acesta ea poate procura ţărănimii articolele necesare consumaţiei, cât se poate de ieftin, uşurând astfel traiul ei.

Starea bună a ţărănimii din Olanda, din Belgia şi din alte state cu stare bună economică, se datoreşte numai şi numai numeroaselor sale cooperative.

In istoria Economiei-Politice vedem între alte şcoli economice apărând şi şcoala-cooperatistă al cărei fondator a fost marele economist francez Charle Gide. Această şcoală se baza pe principii cooperatiste. Ea susţinea că singurul mijloc de înstărire a poporului este monopolizarea comerţului de către cooperative, înlăturându-se astfel numărul mare al speculanţilor paraziţi.

Deci după cum vedem, din viaţa economică a statelor, singurul mijloc de îmbunătăţire a gospodăriilor poporului este o cooperaţie desvoltată.

Acesta ar fi remediul de îmbunătăţire al soartei poporului nostru, care a fost şi este jefuit de paraziţii jidani.

Noi trebue să cântărim starea lucrurilor şi să căutăm s'o îndrumăm. Pentru realizarea acestui scop ţărănimea noastră are nevoe de sprijinul intelectualilor săi. *Preotul, dascălul* şi *notarul* comunei trebue să înţeleagă starea de azi a ţărănimii şi să-i vină în ajutor, luând iniţiativa înfiinţării acestor instituţiuni economice.

Preoţimea şi dăscălimea noastră este chemată din nou sub steagul de luptă pentru eliberarea vieţii noastre economice din mâinile Jidanilor nemiloşi, pentru a duce până la capăt lupta de desrobire a poporului său. Preoţimea, studenţimea şi dăscălimea au fost acei trei factori importanţi în istoria de deşteptare naţională şi de desrobire politică a neamului, ceeace s'a şi

înfăptuit. Ei trebue să fie și acum soldații cari să lupte mai departe pentru desrobirea economică a neamului.

Și mai cu seamă studenții fii acestui popor încătușat, trebue să fie apostolii acestei idei și s'o propage de câteori li se va da ocazie.

In vara trecută, un mic grup de studenți ai Academiei Comerciale din Cluj, în frunte cu profesorii Dr. V. Jinga și Gh. Dragoș, au făcut o vie propagandă cooperatistă în Țara Bârsei. Inițiativa acestor studenți este laudabilă, iar profesorii conducători au fost la înălțimea chemării lor.

Acesta ar fi mijlocul de a scăpa țărănimea dela dezastru și totdeodată mijlocul de înlăturare a Jidanului parazitar din comerțul românesc.

Mijloacele sunt cinstite, studenți, preoți și dascăli nu șovăiți, porniți lupta pe teren economic.

Scopul este sfânt, izbânda sigură.

Stud. Acad. Com. *Alex. Naghiu*
— *Cluj.* —

Partidele, ca să mai aibă crezare, se ascund sub diferite nume

S'a dovedit că partidele politice sunt rele, sunt păgubitoare pentru țară, căci ele se formează spre a se ferici pe sine, iar nu ca să fericească țara. Partid bun nu există, nici nu poate să existe, când partidul e compus din oameni, cu greșeli și cu păcate: lacomi și fără dragoste de țară. Fiecare trage la sine, nu la țară.

Țara nu mai trebue lăsată, dar mai ales nu mai trebue dată, pe mâna partidelor. Cu cât partidul e mai mare și are partizani mai mulți, cu atât țara iese mai jefuită, de partizanii partidului dela putere. Aceasta s'a dovedit, cu prisosință.

Ne trebue **un om,** să facă rânduială.

Cuza a arătat de mult acest lucru. Dar n'a fost înțeles, până ce poporul, țara întreagă, nu s'a lovit de pragul de sus, ca să-l vadă și pe acela de jos. Azi poporul a ajuns la răspântie; din situația sa grea, caută o eșire, un ajutor, o nădejde: **Cuza!** Cuza trece din gură în gură, și lumea se deșteaptă. S'a pornit valul din Maramureș, în Bucovina, Basarabia și Moldova, adunările de *zeci de mii* de oameni se țin lanț. Peste tot Cuza și Liga lui se cere: **Liga Apărării Naționale Creștine,** care să mântuiască țara, de tot felul de speculanți, de Jidovi și de jidoviți.

Ce fac atunci partidele, ca să tulbure mințile și să înșele lumea și pe mai departe, cu făgăduelile lor eșarte? — Se travestesc în alte Ligi, ca: *Liga contra Cametei*, *Liga „Vlad Țepeș"*, *Liga Apărării Naționale* (nu și *Creștine*), *Liga Agrară*, toate făgăduind că-l apăr pe Român, de tot felul de rele: de lăcomia politicianilor, de risipa banului public, de specula celor răi, de cămătari, de străini, și altele, dar fără a-și ține făgăduelile; căci aceste Ligi, nu sunt creștine; toate sunt amestecate cu Jidani; *Iuda* peste tot e de față: deci totul este minciună.

Acum, după sfintele sărbători, pe Dumineca Tomii, *Liga contra Cametei*, a convocat mulțime mare de oameni, la *Cluj*, răspândind afișe prin județ, afișe pomenind nume, în majoritate sdrobitoare, de a membrilor **partidului țărănesc,** adecă al *partidului dlui Dr. N. Lupu.* S'a anunță sosirea, și a dlui Dr. Lupu, președintele partidului țărănesc, fost ministru de interne, al sănătății, al muncii și al ocrotirii poporului, întovărășit fiind de deputați și foști deputați țărăniști.

Pe scurt: **Partidul Țărănesc, spre a vâna după încrederea oamenilor, se îmbracă,** *„ca lupul"*, **în piele de oaie,** *zicându-și* **Liga contra Cametei.**

Deci și Partid Țărănesc, și Liga contra Cametei.

E totuși prea mult, și-ar fi de mirat dacă Românii s'ar lăsa ademeniți, și prin astfel de apucături.

*

Dacă dl Dr. Lupu, are dragoste pentru popor, de ce nu a făcut ceva, *când era la putere*, ca să fi simțit și noi, poporul, acea dragoste, prin ușurarea cametelor, ce de loc nu erau mai mici nici atunci; și Dsa, ca *șef de partid*, cum vine acum, travestit în Liga contra Cametei, luptând contra partidelor?!

„Pământurile noastre trec în mâinile străinilor"! „Plugarii din Maramureș și Bucovina au arătat că-i sdrobesc cametele!"

Dar cine sunt străinii, în mâna cărora trec pământurile noastre? Maramureșul și Bucovina, au spus-o din sute de mii de glasuri, că Jidanii sunt aceia cari acaparează pământul, și tot Jidanii sunt aceia, cari ne licitează bunurile, zi de zi, ne omoară cu cametele lor tâlhărești și ne duc țara de râpă.

Recunoașteți aceasta, domnilor din Liga contra Cametei? Atunci dece n'o spuneți? Căci oricum, e cam deochiat lucru, să lupți și contra cametei, și să ocrotești și puii de jidov, sub aripele partidului.

*

Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine!

Trăiască Cuza!

Votați în alegeri
linia culcată ▬

și atunci luptați și contra cametei.

IN INSTITUTUL DE SURDO-MUȚI al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muți (băeți și fetițe), apți pentru instruire, dela vârsta de 7 până la 11 ani. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta Direcțiunii Institutului, până la 1 Iunie a. c.

Cetiți „Infrățirea Românească"

Subsecretariatul minorităţilor.

Cu deosebită satisfacţie reproducem mai jos următorul articol, mulţumind distinsului autor şi director al ziarului, cel mai apropiat de gândirea şi simţirea românească, pentru atitudinea fermă, ce ia contra unei măsuri greşite a actualului guvern.

Ziarul „*Universul*", prin pana D-lui *Stelian Popescu*, urmând linia sa tradiţională de apărare a intereselor autohtone contra ori-şi-cui le vatămă, face şi de astădată un serviciu nepreţuit cauzei noastre naţionale.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ".

»O greşală«[1])

„Am luat act de articolul D-lui profesor Iorga, publicat de „Neamul Românesc", zilele trecute, cu privire la subsecretariatul minorităţilor şi aşteptam nedumeriţi urmarea, spre a putea răspunde D-lui prim-ministru Iorga, pe care azi, când se află în fruntea trebilor statului nostru cu atâtea nevoi, trebue să-l preocupe chestiunile in concreto, iar nu in abstracto, SPRE A PUTEA DESĂVÂRŞI O PATRIE ROMÂNEASCĂ, aşa cum o cere sângele vărsat de atâtea generaţii pe acest colţ din globul pământesc.

Urmarea am văzut-o prin decretul apărut ieri, şi nu ne putem stăpâni durerea; ce apasă tot sufletul românesc, decât spunându-i cinstit: AI GREŞIT, D-LE PRIM MINISTRU, în alegerea ce ai făcut pentru deslegarea unei probleme, la a cărei soluţie fericită, cel din urmă Român te-ar fi putut mai bine ajuta decât acela care este exponentul declarat al ideei pangermane.

Suntem de acord cu bunele intenţiuni, pe cari dela o vreme mulţi buni Români, ca şi d. prim-ministru Iorga, le manifestă faţă de minoritarii, pe cari vremurile vitrege i-au adus să trăiască printre noi, dar bunăvoinţa trebue să fie reciprocă.

D. Brandsch, nici personal, nici ca exponent al unei minorităţi, nu era omul ales să poată contribui la desăvârşirea unei patrii româneşti.

D. Brandsch n'a uitat nimic şi n'a învăţat nimic de când este printre noi; ba din contra, a acumulat mai mult venin ca nici un alt minoritar; iar ceeace au făcut conaţionalii săi zilele trecute la Sibiu faţă de presa românească, ar fi trebuit să deschidă ochii oricui, nu numai primului ministru al României Mari.

Clocotesc duşmanii în jurul nostru, ne frământă duhul răului, strecurat printre noi: pentruce s'a recurs şi la calul Troian, să fie băgat în cetatea noastră? Cum se vor mai putea discuta în Consiliul de Miniştri, chestiunile cari privesc existenţa noastră, când în mijlocul lui va fi prezent omul, ale cărui priviri sunt veşnic peste hotare?

Unde va mai găsi nădejde în mai bine, ROMÂNUL OROPSIT IN ŢARA LUI, dacă şi în Consiliul de Miniştri, s'a strecurat CUIUL STRĂIN, care nu îngădue desăvârşirea patriei româneşti?

Ce păcat, că şi guvernul acesta, pe care foarte mulţi buni Români l-au primit cu braţele deschise, îi sileşte să scrâşnească din nou dintii şi SĂ-ŞI INDREPTE GÂNDUL CĂTRE DUMNEZEUL PĂRINŢILOR LOR, CA SĂ-I MÂNTUIASCĂ.

STELIAN POPESCU".

[1]) „*Universul*" din 27 Apr. 1931.

In vederea alegerilor pentru Adunarea deputaţilor şi Senat

publicăm mai jos articole din LEGEA ELECTORALĂ (1926), spre a fi cunoscute din vreme — pentru orice eventualitate — de Şefii organizaţiilor L. A. N. C. şi a face toate pregătirile necesare:

Art. 25. — Pentru a fi ales în Adunarea deputaţilor se cere:

a) A fi cetăţean român.

Cei cari au devenit cetăţeni români prin naturalizare nu sunt eligibili decât după 10 ani dela dobândirea acestei calităţi. Acest termeni nu se cere cetăţenilor arătaţi în art. 56 din legea pentru dobândirea şi pierderea naţionalităţii;

b) A avea exerciţiul drepturilor civile şi politice;

c) A avea vârsta de 25 ani împliniţi;

d) A avea domiciliul în România. nia.

Spre a fi eligibili la Senat se cer aceleaşi condiţiuni caşi eligibililor la Adunarea deputaţilor, cu singura deosebire a vârstei, care trebuie să fie de 40 ani împliniţi.

Art. 44. — Declaraţiunile de candidatură pentru Adunarea deputaţilor şi pentru toate categoriile de senatori aleşi se fac la biuroul central cu începere din a doua zi după convocarea corpului electoral respectiv şi cel mai târziu cu 10 zile libere înainte de data fixată pentru alegere până la ora 18 a ultimei zile.

Ele se fac în două exemplare, dintre cari unul, vizat şi semnat de preşedinte, se restitue depunătorilor sau candidaţilor.

Propunătorii depun în acelaş timp şi sumele fixate de preşedintele biuroului electoral judeţean pentru imprimarea buletinelor.

Preşedintele se va pronunţa de îndată asupra validităţii candidaturei şi va face această atestare şi pe exemplarul ce se restitue depunătorului.

El va examina numai dacă candidaturile îndeplinesc următoarele condiţiuni:

a) Dacă s'au propus numărul exact de candidaţi pe care-l cere legea;

b) Dacă propunătorii sunt alegători în colegiul respectiv şi dacă sunt în numărul cerut de lege;

c) In cazul când nu s'au prezentat personal, dacă semnăturile propunătorilor sunt legalizate conform legii;

d) Dacă candidaturile au fost depuse în termenul legal;

e) Dacă semnul ce candidaţii şi-au ales este din acelea cuprinse în tabloul întocmit de comisiunea centrală electorală şi dacă au depus cliseul semnului;

f) Dacă a depus costul fixat pentru imprimarea buletinelor.

Cliseul şi costul imprimării buletinelor vor putea fi depuse şi ulterior, însă cel puţin cu zece zile libere înainte de data alegerii. Depunerea cliseului şi a costului poate să fie făcută sau de propunători sau de candidaţi.

Art. 45. — Declaraţiunile de candidatură nu vor fi luate în consideraţie decât dacă vor fi propuse de cel puţin 20 de alegători din circumscripţie pentru Adunarea deputaţilor şi de cel puţin 10 alegători din circumscripţie pentru senatori aleşi prin vot universal şi dacă îndeplinesc condiţiunile prevăzute de articolul **44.**

Când propunătorii nu se vor prezenta personal, semnăturile lor vor trebui să fie legalizate de judecătoriile în circumscripțiile cărora domiciliază fiecare din ei, sau de către notarii publici acolo unde ei ființează, sau de către notarii comunali. Legalizarea semnăturii alegătorilor propunători se va face în prezența lor.

Declarațiunea de candidatură va trebui să fie însoțită sau urmată în termenul de mai sus de o declarare de primirea ei din partea candidatului.

Această acceptare se face sub orice formă, fie personal, fie prin orice act scris și subscris de candidați sau atestat de orice autoritate publică, fie prin telegramă, în care caz identitatea candidatului trebuie să fie atestată în corpul telegramei de oficiantul care a primit-o.

Art. 46. — Declarațiunile de candidatură pentru Senat și Cameră se fac sau pe liste, sau individual, atunci când este de ales un singur candidat în circumscripție.

Listele nu pot cuprinde decât numărul de candidați ce sunt de ales în circumscripția respectivă.

Art. 47. — Dela depunerea candidaturii, retragerea semnăturilor propunătorilor, în total sau în parte, nu va avea nici un efect asupra validității candidaturii.

Nimeni nu poate candida la Senat și Cameră în mai mult de 4 circumscripțiuni electorale în total.

Candidatul care a primit să fie propus pe o listă nu mai poate accepta o altă candidatură în aceeaș circumscripțiune și nici nu se poate retrage de pe lista pe care a acceptat valabil să candideze.

Cazurile de moarte nu prejudecă validitatea listei, care se poate complecta cu alți candidați în termenul prevăzut de art. 44.

Candidaturile se pot complecta sau schimba în termen legal în condițiunile prevăzute de art. 45, numai cu consimțimântul tuturor candidaților.

Art. 48. — Aceiași alegători nu pot propune decât o singură listă de candidați în acelaș colegiu.

Se vor pedepsi până la o lună închisoare alegătorii cari vor semna ca propunători pe mai mult decât o listă pentru fiecare colegiu. Instanța se poate sesiza de orice alegător.

Președintele care primește declarațiunile de candidatură se asigură de identitatea propunătorilor cari se prezintă, fie prin cunoștința sa personală, fie prin orice fel de acte.

Constatarea identității propunătorilor va menționa numele, pronumele, profesiunea și domiciliul lor.

Art. 49. — Comisiunea centrală electorală va întocmi îndată după constituirea ei, un tablou cuprinzând un număr îndestulător de semne geometrice, cât mai distincte, din care grupările politice cunoscute, sau candidații au dreptul să-și aleagă un semn pentru toată țara sau pentru localitățile unde candidează. Aceste semne rămân proprietatea grupului sau candidaților ce le-au ales.

Alegerea semnelor se va face cel puțin cu 20 zile înainte de ziua alegerii.

Dimensiunea semnelor nu vor întrece 10 × 10 milimetri. Imaginile de obiecte sunt interzise sub sancțiunea nulității declarațiunii de candidatură. Tabloul de semne se va publica în „Monitorul Oficial". El nu va putea fi modificat sau completat în intervalul dela convocarea corpului electoral până la terminarea alegerilor.

O grupare nu poate adopta ca semn distinctiv acelaș semn ca altă grupare; chiar dacă s'ar așeza în ordine deosebită.

In cazul când două grupări au cerut acelaș semn, el rămâne câștigat grupării a cărei cerere a fost mai întâiu înregistrată.

Semnele nu vor putea fi așezate decât în fruntea listei — fie la mijloc în dreapta sau în stânga ei — și numai în spațiul care rămâne liber între marginea de sus a pătratului și primul nume de candidat.

Comisiunea centrală îndată ce constată că semnul ales de o grupare este în conformitate cu legea, liberează depunătorului sau persoanei desemnate de el un act de primire care constată declararea semnului, în forma, numărul și așezarea în care s'au primit.

Organizarea centrală a partidelor constituite, cari au obținut un semn pe întreaga țară, vor putea comunica președinților biurourilor electorale județene numele persoanelor, singure în drept să folosească semnul partidului în județul respectiv.

Art. 50. — Președintele biuroului electoral primește și înregistrează listele de candidați în ordinea depunerii lor, atribuindu-le fiecăreia câte un număr astfel ca lista primită și înregistrată cea dintâiu să poarte Nr. 1 și celelalte numerele următoare 2, 3, 4 ...., etc., după ordinea primirii.

Odată cu depunerea candidaturii, propunătorii vor declara și semnul grupării politice căreia aparțin.

Dacă sunt contestațiuni asupra semnelor, ele se adresează comisiunii centrale electorale, fie direct, fie prin biuroul electoral județean, de către candidații înșiși sau de către șefii grupărilor respective pe țară.

Comisiunea judecă aceste contestațiuni și transmite telegrafic rezultatul biurourilor electorale județene cari sunt datoare a se conforma hotărîrii comisiunii centrale la imprimarea buletinelor.

Semnele distinctive pentru listele de candidați se vor atribui numai în alegerile de deputați și de senatori prevăzuți în art. 4, alineatele *a)* și *b)*.

Art. 51. — Fiecare listă va putea desemna cel mult doi delegați și doi asistenți la fiecare secție de votare.

Delegații și asistenții cari reprezintă pe candidați în cursul operațiunilor electorale au, ca și candidații, dreptul de control asupra tuturor operațiunilor biuroului.

Numele delegaților și asistenților vor trebui comunicate biuroului electoral județean din fiecare circumscripție, cu cel puțin 5 zile înainte de alegere.

In cazul când din orice împrejurare, delegații nu se vor prezenta în ziua alegerii, candidații îi vor putea înlocui, încunoștiințând despre aceasta înscris pe președintele secției de votare, care le va libera cuvenitele cărți de legitimare, dacă cei desemnați îndeplinesc condițiunile cerute de lege.

Nu pot fi delegați și asistenți decât cetățenii știutori de carte cari întrunesc condițiunile de a fi eligibili la acel colegiu.

Art. 52. — Declarațiunile de candidatură se vor afișa cu numărul depe ordinea de înregistrare stabilit de biuroul electoral județean și cu semnul distinctiv pentru fiecare listă prevăzut de art. 49.

Această afișare se va face prin îngrijirea biuroului electoral județean la toate secțiunile de votare și pentru senatorii aleși de Camerele profesionale și la sediul acestor Camere.

Art. 53. — Indată după expirarea termenului pentru propunerea candidaturilor, președinții biurourilor electorale județene constată prin încheiere scrisă candidaturile propuse în ordinea înregistrării lor, numerele lor de ordine și semnul distinctiv fiecărei liste și comunică toate acestea telegrafic comisiunii centrale electorale, instituită pe lângă Ministerul de Justiție, pentru autorizarea imprimării buletinelor de vot.

Dacă nu s'a depus decât o singură listă de candidaţi, sau un singur candidat, după cum este cazul, în alegerile de senator fie generale, fie parţiale, iar în cele de deputaţi numai parţiale, preşedintele biuroului electoral judeţean constată aceasta prin proces-verbal după expirarea termenului de propunere a candidaturilor. El vesteşte prin prefectura judeţului şi prin judecătoriile respective că votarea nu va mai avea loc, iar în ziua fixată pentru alegere proclamă aleasă lista, sau candidatul unic care s'a propus după distincţiunile de mai sus.

Art. 69. — Cetăţenii cari au primit cărţi de alegători sunt obligaţi să voteze la secţiunea corespunzătoare domiciliului lor.

Membrii şi funcţionarii biurourilor secţiunilor de votare, delegaţi şi asistenţi, îşi vor exercita dreptul de vot pe baza cărţilor de alegător ce posedă la secţiunea la care funcţionează. Candidaţii vor avea dreptul să voteze la oricare din secţiunile circumscripţiei în care candidează, chiar dacă certificatul de alegător emană dela altă circumscripţiune.

Candidaţii, delegaţii şi asistenţii, deosebit de cărţile de alegători, vor aveá şi cărţile speciale, constatând calitatea fiecăruia spre a-şi putea îndeplini misiunea lor.

Aceste cărţi speciale se vor elibera de preşedintele biuroului electoral judeţean cel puţin cu 3 zile înainte de alegere.

Art. 72. — Alegerile pentru Adunarea deputaţilor vor dura o singură zi.

Ele vor începe la ora 8 dimineaţa şi vor dura până la ora 20, între 21 Septemvrie şi 21 Martie, şi dela 7 până la ora 20, dela 21 Martie până la 21 Septemvrie.

In caz când la ora 20 sunt alegători prezenţi pentru a vota, votarea va continua, fără întrerupere, până ce toţi alegătorii prezenţi vor fi votat. In nici un caz votarea nu va putea trece peste ora 8 a dimineţii zilei următoare, când scrutinul va fi închis, în orice caz.

Art. 129. — Toate cheltuelile pentru confecţionarea listelor electorale, imprimarea cărţilor de alegător şi a oricăror publicaţiuni făcute de autorităţi în baza acestei legi *în afară de tipărirea buletinelor*, sunt în seama Ministerului de Interne.

Tot în sarcina Ministerului de Interne sunt plata diurnelor a magistraţilor şi a funcţionarilor cari au diferite însărcinări cu prilejul **alegerilor**, precum şi întreţinerea şi transportul lor şi a trupelor şi misiile acestora, materialul necesar operaţiunilor electorale, gherete, stampile, urne, etc.

Art. 130. — Toate termenele prevăzute în legea de faţă se socotesc pe zile libere. Când termenul va expira într'o zi de Duminică sau de sărbătoare se va prelungi pentru cea dintâiu zi lucrătoare.

Art. 131. — Toate cererile şi actele în materie electorală sunt scutite de taxe de timbru şi înregistrare.

Indulgenţă sau Ignoranţă?

După un deceniu şi mai bine dela unire, ne-a fost dat să trăim zile grele. Zile cari ne reamintesc timpurile de restrişte sub stăpânirea de tristă memorie. Şi toate aceste decepţii sunt provocate de autorităţile „zise" române, cari în exercitarea atât de „conştientă" a funcţiunii lor, orbite de marile lor preocupări, sau de „altceva", permit acelora cari de câte ori li se dă ocazie boicotează tot ce este românesc, — unele acţiuni foarte simbolice, cari apar fie ca concursuri de Miss-e, fie ca manifestaţii muzicale. Iar atunci când un om, stăpânit de sentimente româneşti, caută a reacţiona şi a arăta intenţiunile pătimaşe ale acestor străini, presa maghiară-jidovească, condusă de doctrina criminală talmudică, infectează atmosfera ţării, cerând ligii naţiunilor să intervină, pentrucă în România sunt transpuşi în starea sclaviei, înfierânduli-se libertatea; acesta e urletul presei sus amintite, deţinută de cahal şi finanţa lui bancară.

Indulgenţa Românului e speculată. Fiindcă nu poţi admite, ca în al 13-lea an dela unire, presa jidano-maghiară din Budapesta să organizeze în ţara românească, diferite concursuri, ca şi cele de frumuseţe, de ex., pentru stabilirea unui premiu, Miss Transilvania. Şi aceasta nu este o îndrăsneală? nu vi se pare ceva semnificativ? Autorităţile noastre dorm în pace şi onor, narcotizate de demnităţile ce le oferă aceşti organizatori, sau intoxicaţi de străinismul, în anturajul căruia se află. Iar culmea neruşinării o stabilesc unele Românce, cari ţin de demn a concura la aceste concursuri de frumuseţe — expunându-şi goliciunea, negustorilor de carne vie, şi dând dovadă că excelează prin lipsa unei educaţii naţionale-morale, mai ales când unele sunt fiice de preoţi români. Acestea, ispitite de laurii triumfului, ignorează cuvintele pline de înţeles ale Bibliei strămoşeşti, care le strigă: Vai vouă celor ce curăţiţi ex teriorul, iar înăuntru sunteţi plini de necurăţenie. Unde este frumuseţea sufletească a acestora, şi mândria naţională? Opinia românească va şti să plaseze pe aceste făpturi la locul binemeritat. Regretul nostru devine mai pronunţat atunci când ni se dă ocazia a vedea sărbătorirea acestor concursuri, împodobite de strălucitoarea şi sfânta uniformă a ofiţerilor români şi a autorităţilor, cari în schimb excelează prin absenţă la manifestaţiile româneşti.

Renegaţilor ruşine!

H. VIŞOIU.

Noui tovarăşi de luptă.

Salutăm cu deosebită dragoste apariţia noului tovarăş de luptă: „*CRONICA*" dela Cernăuţi.

Reproducem din „*Cronica*", drept *Cuvântul înainte*:

„In Bucovina postbelică, împânzită de străini şi în care Românii împărţiţi în tabere, pierd tot mai mult din prestigiu şi interese naţionale;

în Bucovina, unde presa minoritară denaturează adevărul după cum îi convine, fără ca să existe împotriva ei o energică acţiune românească UNITARĂ;

se simte necesitatea unei publicaţiuni intransigent româneşti.

Toţi Românii, fără deosebire de culoare politică şi interese personale, pe cari îi doare durerea neamului lor, trebue să fie alături de noi.

Suntem un mănunchiu de tineri. Nu facem o firmă din tinereţea noastră, dar suntem siguri că această tinereţe ne va da entuziasm şi mai ales ne va da putinţa de a spune adevărul fără înconjur.

Aparem cu încrederea ce ne-o dă dreptatea cauzei pe care vrem să o servim. Dacă ne vom opri la mijlocul drumului, ruşinea nu va cădea asupra noastră, ci asupra acelora cari prin nepăsarea lor, vor stânjeni realizarea unei fapte româneşti.

Nu suntem prinşi în angrenajul angajamentelor politice.

Nu suntem decât Români şi NUMAI Români.

„CRONICA"
românească la Cernăuţi".
(Piaţa Unirii 3).